1e Jaargang, nummer 1, 16 december 2024

VISWATER

Blad voor nieuwe bijbelse theologie

In dit nummer : Aanvullingen op de genesis, de exodus en het evangelie, Bespreking Duizen en II Kamba, en Het bloed van christus - de grieks-romeinse kerk en de leer van de onfeilbaarheid

---

AANVULLINGEN OP DE GENESIS, DE EXODUS EN HET EVANGELIE

In de nieuwe bijbel worden belangrijke aanvullingen, missing links, gegeven op de genesis, de exodus en het evangelie. Daar was de mensheid eerder niet klaar voor.

Mensen, luister, als gij wijs wilt worden, dan luistert gij tot wat de geestelijken vandaag de dag tot de mensheid spreken, want zij verkondigen het Woord des Heeren, niet het woord van de media, of het woord van de dokter, of van welk ander aards systeem dan ook. Als er over kroon wordt gesproken dan denkt de mens vaak direct aan een kroon op het hoofd. Paulus heeft het er ook over.

Weet gijlieden niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat een de prijs ontvangt ? Loopt alzo, dat gij dien moogt verkrijgen. En een ieder, die om prijs strijdt, onthoudt zich in alles. Dezen dan doen wel dit, opdat zij een verderfelijke kroon zouden ontvangen, maar wij een onverderfelijke. (I Korinthe 9:24-25)

Sommige vertalingen zeggen : ‘krans’. Nu, luister goed, u heeft een strijd te strijden tegen het vlees. U staat in de renbaan met het vlees. Hoe gaat het daarmee ? Bent u het aan het winnen, of is uw vlees het aan het winnen ? Zorg dat je deze wedstrijd wint. Het vlees heeft geen goede plannen met u. Als het vlees het wint, dan zal dat geestelijk verderf brengen. Dan is het een heilloze weg. Hebreeën 12 spreekt over ‘met volharding de wedloop lopen’.

Als we het over de kroon of krans hebben, dan denken vele mensen dus direct aan iets wat op het hoofd gezet wordt. In het Grieks is de kroon of krans de stephanos, Stefanus. Deze droeg Jezus ook aan het kruis, maar dit was een doornenkroon. Het wortelwoord, akmen, spreekt over een absoluut dieptepunt. Als we aan Stefanus denken, die werd gestenigd. Hij was een martelaar, net als Jezus.

De predikant C. Vos sprak in de Waarheidsvriend van de gereformeerde bond, in 1978, ook over de tekst van 1 Korinthe 9. Hij noemt de wedloop die Paulus beschreef de enige wedloop die echt zin en waarde heeft, oftewel eeuwigheidswaarde. Hij stelt dat de geestelijke vijanden, de wereld, die loop niet graag zien en ons proberen er vanaf te houden. Hij stelt dan de vraag of wij deze loopbaan lopen, of dat we slechts belangstellende toeschouwers zijn ? Het is een dodenren, stelt hij, als we deze lopen voor allerlei begeertes. Dat zou een rampzalige loop zijn. (7/9 1978)

Nu, deze strijd, deze wedloop, wordt vaak weggeduwd door het excuus van geloof en genade, dus de geestelijke vijanden kunnen ook heel godsdienstig worden om ons proberen tegen te houden, alsof het alleen maar daar om gaat, en zo zijn geloof en genade vandaag de dag tot grote afgoden geworden voor de luien, de lauwen, en de laffen, voor de toeschouwers en hen die op de vrije, vrolijke brede weg hun ‘renlopen’ houden.

En nog steeds denken velen dat het slechts een kroon is voor het hoofd, dat het iets is wat je kunt opzetten en afzetten. De nieuwe bijbel laat echter zien wat het daadwerkelijk is en betekent :

‘Daarom is het van belang een ontmoeting te krijgen met de rode prisma, die zich niet aan de oppervlaktes bevindt, maar in de eeuwige diepte, waar een mens alleen door volhardende honger kan komen, door het volharden in het ijs.
Geef het niet op voordat je over de eindstreep bent gegaan.
Het boek Filippenzen gaat over het alles achter laten om op de kroon te jagen, in het Aramees het jagen naar betekenis, een gedeelte van een boek, een zintuig.
Het gaat om de kroon van de besnijdenis, als de rode kroon, het rode zicht. Als de mens het rode zicht ontvangt dan is dat een zeker weten, een besef dat alles een visioen is waarin je kunt verdienen, waarin je het rode kunt opbouwen.
Het rode zicht is een subtiele rode gloed waar alles uit voort komt. Het is het nieuwe zintuig van onderscheiding waardoor de mens de verdichtende krachten kan omzeilen.
In het boek Filippenzen is er de strijd tussen de asceten en de vijanden van het ascetisme die de buik als god hebben, oftewel de strijd tussen ascetisme en hedonisme.
Daarom is het zo belangrijk om uit te strekken naar de rode kroon, wat begint als de spotkroon.’
IV Werktuigen 7:72-78

Het gaat dus om de kroon van de

besnijdenis, zegt dit schriftgedeelte uit de nieuwe bijbel, wat dus om het lichaam zelf gaat, waar de besnijdenis heeft plaatsgevonden, dus het kan overal zijn, als een litteken. Dit litteken ontwikkelt zich dus tot een zintuig van onderscheiding, wat de eigenlijke krans is, zegt het schriftgedeelte. Laten we dit even tot ons doordringen.

Wat voor kronen hebt gij achterna gelopen in uw leven ? Als het kronen zijn die je op of af kunt zetten, dan kan het weer gestolen worden. Werk dus aan de besnijdenis, het overwinnen van jezelf. God wordt in de nieuwe bijbel vergeleken met een visnet. De besnijdenis is hiertoe de weg. Het visnet is ook een beeld van het hemelse woord en onderwijs. Laat je aardse visnet achter je, en kom tot het hemelse visnet, en je weet dat dit alleen door de besnijdenis kan, anders staat je vlees je in de weg.

Het is dus een gevecht met je vlees, en dat moet weggekapt worden. Paulus zegt dan ook verder : ‘Ik loop dan ook niet maar in den blinde en ik ben geen vuistvechter, die zo maar in de lucht slaat. Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang.’ Er moet dus een zekere discipline zijn in de studie en de training. Dat moet ook wel als je de wedstrijd van je vlees wil winnen.

Dan komt het beeld van de hemelse vissers ons tegemoet. Wij moeten vissers van mensen zijn, en vissers van kennis, van studie dus. Als we vissers worden van letterlijke vissen, van God’s schepping, dan zouden we het spel hebben verloren, en zouden we terug moeten naar start, als onze voeten zich hebben gehaast om bloed te vergieten, en we zo natte voeten hebben gekregen. Dan rust het bloed van God’s schepping aan onze handen. Dan gaan we terug naar start in het spel, of de gevangenis in. Leer dus wat het ware vissen betekent. Het is een mooi beeld, wat nooit zo afschuwelijk had mogen worden zoals ze op de aarde uitbeelden.

Het ware vissen is de strijd tegen je eigen vlees, tegen de zondemacht, tegen de leugen en de onwetendheid dus, oftewel het ware vissen is de hemelse studie. Alleen zo kun je de steden van het beloofde land innemen.

In de nieuwe bijbel moesten de vromen komen tot het visnet van het hemelse onderwijs. Dat kon alleen door de besnijdenis, maar weet u, de mens heeft zoveel uitvluchten om maar niet besneden te hoeven worden. De besnijdenis wordt vaak ook maar half gebakken verricht. Daarom spreekt de nieuwe bijbel over het belang van een volkomen en blijvende besnijdenis, waarvan het halssnoer van de leerstellingen een beeld is. Dit halssnoer dient men te verkrijgen. Het wordt achtergehouden door de reus Goliath. Die heeft een aards, vals paradijs gebouwd waarin de mens is afgeweken van de leerstellingen, en elkaar en de dieren onderdrukken, het ene ras boven het andere ras hebben gezet. De mensen hebben de dieren op een lager plan gezet door de geest van Goliath. Gelukkig doen heel veel mensen daar niet aan mee.

En Goliath heeft een vals boek des levens gemaakt wat onder de mensen is. Het is het woord van de menselijke overleveringen en regels. De besnijdenis van Ismael wordt bespot, stelt de nieuwe bijbel. Men heeft de samenleving geromanticeerd. De nieuwe bijbel stelt dat een man zonder de besnijdenis helemaal niet tot een vrouw kan komen. De mens leeft dus in illusies. Dat is wat we de matrix noemen. Het is het waarheidsgehalte van een flutromannetje. Het is een ordinair roddelblad. Dat is niet wat de waarheid is. Men heeft zichzelf allerlei kronen lopen opzetten die door roest en bederf aangevreten kunnen worden. Het zijn de kronen van het beest. En een vrouw rijdt erop, zeggen zowel de oude als de nieuwe bijbel. Zij is dronken van het bloed van de martelaren, van de profeten en van de dieren. Zij is een hoer. Het gaat haar om het uiterlijke vertoon, en de uiterlijke betekenissen, het voor de hand liggende, lekker makkelijk.

Calvijn stelde dat alleen de besnijdenis tot het beloofde land leidt, waar de nieuwe bijbel ook op wijst. We mogen dus om de besnijdenis bidden. Het is de enige weg. Niet door allerlei menselijke afgoden, niet door schietgebedjes of opzegversjes of snelformules. Mensen, luister goed, want men is er langsheen gegleden. Dit is het tijdperk van lauwheid. Je ziet de smoesjes overal om je heen. Het zijn virussen. De mensheid is gehacked. Het is ransomware. Je komt niet zomaar bij het halssnoer van de leerstellingen. Je moet Goliath verslaan. Je moet Hebron innemen. De wedloop wordt uitgevochten op het smalle pad, niet op de brede, vrije, vrolijke weg. Ga niet op de weg van de brave Hendrikken, want dan kom je bedrogen uit.

Deze wedloop is dus een leren vissen. Het is het visnet leren bemachtigen, wat dus de ware kroon of krans is. We mogen een relatie aangaan met het visnet, stelt de nieuwe bijbel, en dat kan alleen door de besnijdenis. Het vlees mag er niet tussen zijn. De besnijdenis is het hart van God, stelt de nieuwe bijbel, het hart van het Visnet. De besnijdenis komt niet zomaar. Er moet voor gestreden worden. Het besnijdenismes wordt namelijk achtergehouden. De aardse mens is in een roes, en wordt door de geestelijke vijanden in deze roes gehouden, koste wat het kost.

De besnijdenis op zich is een oorlogsloon. Het komt je niet aanwaaien. De mens heeft het verdreven. God heeft niets in te brengen bij de mens. De mens heeft zichzelf tot God gemaakt, en mag niet op z’n

teentjes getrapt worden door God. Dagelijks wordt God gekruisigd. De mens is een groot virus. De gereformeerde vaderen noemden het aardse leven een ongeneeslijke ziekte. Calvijn stelde dat het leven waarmee de mensen zich vleien de ergste dood is.

Dan hebben we het geestelijke visnet nodig. Daar mogen we voor bidden. Dan hebben we deel met God aan het kruis.

De nieuwe bijbel noemt de besnijdenis van het hart de weg om weer kind te worden. (Vissen 5:25)

Bidt daarvoor, strijd daarvoor, werk daaraan, want de aardse volwassenheid is een ernstig virus in deze wereld, die alles, maar dan ook alles, heeft weggevreten. Door valse volwassenheid vielen Adam en Eva uit het paradijs. Het is een ernstige hersenziekte. Paulus waarschuwde Timotheus dat er een tijd zou komen waarin kinderen massaal hun ouders ongehoorzaam zouden zijn. Hun harten zouden koud en egoïstisch zijn. Dat tijdperk is nu aangebroken. We zien het overal om ons heen. Het is het virus van de valse, hebzuchtige volwassenheid. Het is zelfgenoegzame en eigengerechtige zelfzucht. Zo worden kinderen vandaag de dag vastgeklonken. Daar is een grote markt voor.

Strek u daarom uit tot de besnijdenis. Dat is de enige weg. Keer terug tot het hemelse visnet, tot de verloren leerstellingen. Stel het niet uit, want het virus vreet zich meer en meer de diepte in.

Goliath zit op zijn hoge troon, als de vorst der psychopaten. Kinderen worden aan hem geofferd. Ouders worden er goed voor betaald, met bloedloon, Judasloon. Wie zijn die ouders ? Het zijn geen ouders, maar ‘auders’, leidingen van een systeem, van een fokkerij. Ontwaakt, gij die slaapt, nogmaals. Want we zijn in de dagen van Noach gekomen. Men eet, drinkt, huwt en is vrolijk. Men danst, siert, en viert feest, maar wat valt er te vieren ?

Je moet het monster van deze tijd verslaan om het besnijdenis-mes te bemachtigen, en zo het visnet terug te krijgen, om zo een visser van verloren hemelse kennis te worden, om door deze dagen heen te komen, want deze dagen zijn bar en boos.

Kom tot het volk der besnedenen, waar de nieuwe bijbel over spreekt. Ren de wedloop tot de rode kroon van de besnijdenis, opdat je ziet waar je bent en waar je naartoe gaat, het rode zicht. Dat is een besnijdenis-zicht. Het is besneden zicht. Laat ook je oren besnijden. Bidt erom, strijd ervoor, werk eraan. Zorg dat je deze loop wint.

De besnijdenis is de kennis van de wijngaard, stelt de nieuwe bijbel. We moeten opgaan tot de wijngaard van Noach, en de nieuwe bijbel spreekt ook over de melkgaard van Noach. We moeten tot de wijnpers gaan, waar de Voeten van Moeder God de druiven vertreden. Zoveel druiven moeten vertreden worden. Daar moeten we ons leven offeren.

Wat een heerlijke belofte geeft de nieuwe bijbel ons, dat we door de besnijdenis worden van de goddelozen ! Laten we daar aan vast houden, en zo onze besnijdenis verdiepen. (Behemma 24:45-46) Het is berg om de geboden te verkrijgen. We moeten als Mozes de berg opgaan. Zo komen we los van alle valse regels van mensen.

Hoe kun je het herkennen, wanneer je de rode kroon hebt ontvangen waar de nieuwe bijbel over spreekt, en waar de Egyptologie ook veel over sprak ? Het is een kroon van klaagliederen, van het zuchten en klagen over de zonden, zoals in Ezechiel 9. Zo kunnen we het hemelse zegel herkennen. Het is de kroon die Jeremia droeg, die hierdoor was afgezonderd in de wildernis.

Ook Adam kwam tot het klaaglied. Hij zag dat de schepping onvolkomen was, omdat er een vrouw ontbrak. Hij moest toen het rode pad op, stelt de nieuwe bijbel, in het boek II Behemma. Hij moest dieper de wildernis in. Zo kwam hij tot een rivier, waar hij Eva met een visnet zag vissen. Zij nam net haar netten op toen hij aankwam. Hier wijdde zij hem in en onderwees hem over de rode kroon, lezen we in het prachtige hoofdstuk 4 van het boek.

De nieuwe bijbel stelt dat deze leer van de mensheid gestolen werd, en dat de mensheid zo gedwongen werd giftige wijn te drinken. Voor vele eeuwen werd het van geslacht tot geslacht doorgegeven, door de bloedlijnen. Het bloed van de mens is vergiftigd. (hoofdstuk 5) Ook zou de ware wijnstok geopenbaard worden. De mens vergiftigt zichzelf en ook anderen, wat een groot lijden is voor de heiligen, juist om hen af te zonderen. De nieuwe bijbel stelt dat er zeker een ochtend zal zijn in deze duistere nacht. Oh mensen, wat een wonder zal dat zijn, als die ochtend gaat komen. Er zal een ontwaking zijn, als overspoelend morgenrood, stelt de nieuwe bijbel.

Het visnet is onze leidsraad stelt de nieuwe bijbel, en zal ons leiden tot de zee van verscheidenheid. Het zal alle menselijke bekrompenheid overweldigen.

Er is dus in de nieuwe bijbel een belangrijke drie-eenheid van het Visnet, de besnijdenis, en het halssnoer van de leerstellingen.

BESPREKING DUIZEN EN II KAMBA

We zien in de nieuwe bijbel de tocht

terug naar het paradijs, naar Eeden, maar dan moeten zij ook over de berg van Eeden nog dieper het paradijs in, naar het westen, tot Qidmah, en dan moet men nog dieper in het paradijs tot Dukka gaan. Qidmah is een ouder deel dan Eden, dus een eerdere schepping, en het betekent ook ‘grote oorlog’. We lezen dit in het boek Duizen. De oude profeten noemden Qidmah de roede van de toorn van de grote moeder, en het werd ook wel het eeuwige touw genoemd, of eeuwige keten. (Duizen 32:15)

Je kon daar komen over of langs de Tigris rivier, want die leidde tot het Qidmah-gebied. Het werd ook wel het Gad-Adam gebied genoemd. Adam kwam er toen hij door de nachten van het visnet was heengegaan, oftewel over het pad van het visnet. (28:8 ; 32:18).

De Dukka is de slachtplaats waar de steen van de schrijfknecht des Heeren ligt. De verhouding tussen Qidmah en het dieper liggende Dukka is als de verhouding tussen Getsemané en Golgotha.

De mens mocht geen voorwerpelijke kennis van Eva ontvangen, maar moest de onderwerpelijke kennis ontvangen van Eva (zie Witsius, zie Duizen 34). De mens moest dus door de hogere Eva geleid worden, niet de lagere Eva. Dit wordt uitgewerkt in het geheimenis van Ezau, die in honger en leegte moest komen tot de bedelkom. In dit opzicht is er ook een lagere en een hogere Ezau, oftewel een vleselijke en een geestelijke Ezau. In de grondteksten is er veel meer de dualiteit te zien dan het oppervlakkige en eenzijdige wat ze in het westen prediken. In principe wijst het Ezau verhaal terug op de eerste Adam, Sukker in het Hebreeuws, en Dekra in het Aramees. Deze had niet de aardse, vleselijke spierkracht, maar was leeg geworden van zichzelf, zijn status afgelegd zoals Ezau, en levende in honger, om zo geleid te worden door het geestelijke.

We lezen in Duizen 39 over de val van de eerste Adam. Sommigen van het oorspronkelijke Dekra volk, sommige mannen, zondigden tegen de geestelijke kennis in rebellie, en probeerden over haar te heersen. De eerste Adam, sommige mannen van dit volk, probeerden de eerste Eva, Neqebah, voor hen te laten buigen. Neqebah vluchtte toen.

Duizen 40 gaat hier over door. Er was dus al een eerdere zondeval geweest. Die vinden we ook terug in Genesis 1 van de oude bijbel, in het eerste scheppingsverhaal, want er zijn twee scheppingsverhalen. Er staat in Duizen 40:4 dat de Dekra, sommigen van hen dus, van een hele slechte vrucht hadden gegeten, in de eerste schepping, en dat dit inhield dat hij zijn moeder, moeder aarde, probeerde te vernietigen. Er kwam een grote scheuring tussen de eerste Adam en de eerste Eva. Vers 23 stelt dat de band alleen hersteld wordt door de exegese, oftewel de schriftuitleg.

II Kamba 10:42 laat zien dat Ezau een typologisch beeld was van het volk Israel dat de berg opmoest, als een beeld van de terugkeer tot de moederborst. Ezau moest de berg van Moeder God opgaan, en hier zou hij een gevecht moeten hebben met zijn vlees in de vorm van een wild rund, zoals we lezen in Duizen 31. Hij moest de amazonen-berg op die de grens vormde van Eden, opdat hij zo in het land Qidmah terecht zou komen. (Zie Duizen 32)

HET BLOED VAN CHRISTUS - DE GRIEKS-ROMEINSE KERK EN DE LEER VAN DE ONFEILBAARHEID (2005)

OVER DE VLOEDGOLF-SERIE

De Vloedgolf is een blad dat een golf van Gods Licht wil zijn in deze tijden van duisternis en angst. We hebben van de Heere de opdracht gekregen om de Weg te banen voor de Heere Jezus en om de mensen de Weg te wijzen naar Hem en hen ook naar Hem toe te dragen. We streven ernaar om Gods Zuivere Woord door te geven voor deze tijd en voor de situaties waarin Gods volk zich bevind. Wij hebben dan ook de roeping om de hedendaagse gevaren aan de kaak te stellen. Wij zijn daarbij niet bang om, als het moet, algemeen aanvaarde zonden te ontmaskeren en te bestrijden. Het gaat om Gods Eer en Heiligheid, die we hoog moeten houden.

Alles wat wij uitgeven en verspreiden is gratis en mag gecopieerd en doorgegeven worden, volgens het gebod van de Heer: 'Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet. ' (Matt. 10 :7-8)

Tekenen van de Vierde Golf

Het is ongelooflijk maar waar : er zijn pinksterleiders die tegen de gebondenheid in de Geest zijn. Er wordt in de onfeilbaarheid van de letterlijke bijbel geloofd, en ook in de onfeilbaarheid van Christus, maar als wij ons uitstrekken als gelovigen en volgelingen van Christus naar onfeilbaarheid dan wordt dat gehekeld. Die onfeilbaarheid komt niet zomaar natuurlijk, maar door de gebondenheid in de Heilige Geest, en dan zijn we nog niet onfeilbaar, omdat ten eerste de gebondenheid in de Geest een proces is, en ten tweede zijn er diverse gradaties in die gebondenheid.

Ik kan u wel alvast vertellen dat we zonder het uitstrekken naar die gebondenheid in de Geest nooit bevrijdt kunnen worden van demonische gebondenheid. Alleen de gebondenheid in de Heilige Geest is sterk genoeg om de banden van de duisternis te

verbreken. Maar pinksterleiders richten zich vaak liever op andere dingen, en waarom ? Omdat ze het pinksterlijk geloofsgoed dat hen machtig heeft gemaakt willen bewaken. Ook is dit veelal de reden waarom vele pinksterleiders niet geloven in exorcisme van gelovigen. Ze geloven vaak dat alleen ongelovigen boze geesten in zich kunnen hebben, en dat gelovigen er alleen door onderdrukt kunnen worden, meer van buitenaf. Toen broeder van Baaren van Stichting Moria nog leefde verbaasde hij zich er over dat ik als pinksterlijk student geloofde dat christenen gebonden kunnen zijn en zelfs bezeten. Ik had toen het boek 'Demonie en Bevrijding' van Frank en Ida Hammond gelezen, en raakte diep geinteresseerd in exorcisme, als een belangrijke basis van het pastoraat. Ik heb dit boek nog steeds, en heb het ook vaak weggegeven en aangeraden aan anderen. Broeder van Baaren was erg enthousiast toen ik hem erover benaderde (Hij gaf in die tijd dat boek uit via stichting Moria), en via hem ben ik toen in contact gekomen met wijlen broeder Wim van Dam, die een exorcist was in de Hervormde Kerk in één of ander Charismatisch Samenwerkings-verband (Hij schreef o.a. het boek Demonen eruit in Jezus' Naam, en was één van de pioniers in Nederland op dit gebied). Het contact ging later moeilijker omdat hij werd getroffen door een beroerte en niet goed meer kon spreken. In die tijd was er veel onwetendheid en onkunde wat betrefd het exorcisme, en ik heb me in die tijd vastgeklemd aan de weinigen die op dat moment beschikbaar waren, en heb me door hen laten onderwijzen. Ik werd in een harnas gerezen, en het werd me heel duidelijk dat zonder de leer van de gebondenheid in de Heilige Geest exorcisme heel gevaarlijk zou kunnen zijn. In het leven van een exorcist is zonde fataal.

Frank Hammond onderwees ook dat valse leer een demoon was die christenen gebonden kon houden, dus toen begon bij mij de strijd. Ik leerde demonen aan te spreken, hen te gebieden zich openbaar te maken, en uit te drijven. Toen moest ik leren in de gave van onderscheiding te opereren. Op dat gebied heb ik veel geleerd van de exorcistisch-profetische bediening van wijlen Kenneth E. Hagin. Hij was een mysticus op het gebied van exorcisme, die het toepaste in zijn persoonlijke omgang met God door de gaven van de Geest. Er ging daar niets clinisch aan toe. Hij had persoonlijke onderonsjes met Jezus, en zo was het een levend exorcisme dat hij predikte. Exorcisten zijn mensen die het nauw nemen met de heilige oproep om de strijd aan te gaan tegen de zondemachten. Daarom heeft de Heere een speciale liefde voor hen, ongeacht hun verdere theologieen.

Ik heb zelf diep in de spelonken van pinksteren gezeten, en merkte op alle vlakken 'dichtgroei'. Ik vond het heerlijk toen ik in pinksteren terecht kwam, en heb veel aan de broeders te danken, en nog steeds. Ik ben daar vele lieve mensen tegengekomen met warme harten om mij na mijn reformatorische nachtmerrie liefdevol op te vangen. (Deze reformatorische nachtmerrie was de lichtere kerken die tegen de gaven van de geest streden, dus tegen het Ledeboeriaanse-Bakkeriaanse fundament, red.)

Soms noemden deze mensen zich niet direkt pinkster, omdat velen liever de voorkeur gebruikten voor het woordje 'vol evangelisch', maar mij maakte het niets uit. In theologisch pinksteren ben ik echter ten gronde gegaan door allerlei theologische wirwar-honden, die met allerlei drogredeneringen macht probeerden uit te oefenen over anderen. In die tijd liet de Heere mij kennis maken met het Hermitatische, en dat was een hele bevrijding voor mij, omdat ik zo persoonlijk mijn heil in Hem kon vinden, en niet in allerlei rationele, traditionele theologieen van iemand anders. Ik kwam erachter dat pinksteren alhoewel het een bevrijding was, ook een tweede gevangenis was. Ik moest verder. Mijn hart smeekte om heiliging en afzondering, en dat heeft de Heere me ook gegeven. De exodus uit pinksteren is groot geweest in mijn leven, en de Heere bracht mij tot het profetische exorcisme en het hermitatische, op allerlei manieren. Ik werd een charismaticus, omdat mijn hart ernaar verlangde persoonlijke omgang met God te hebben, in plaats van door mensenvlees bestuurd te worden. Ik liet de mens en zijn theologie voor wat het was, en trok mij terug. Ik draaide aan alles wat ik had geleerd, om door de Geest de juiste combinaties te vinden. Het was een heerlijke puzzel voor mij, en ik kon zelfs weer dankbaar worden voor mijn reformatische achtergrond. Ik had een schuilplaats tegen het vaak gemene, koude, en harde pinksteren. Ook heb ik zoveel wereldsgezindheid in pinksteren meegemaakt zoals ik het nooit zag in het reformatorische, en zo begon ik deze twee delen met elkaar te integreren. Ik kon dingen weer op waarde schatten, en assimilatie zou de volgende stap zijn. Maar dit alles in een nieuw licht, een hermitatisch licht, namelijk de vrijmaking van het collectieve denken om to komen tot een Geestvervuld denken komende van boven, in persoonlijke, intieme omgang met God.

Het doet mijn hart pijn als ik denk aan al de oorlogen die er zijn geweest, de discussies, de scheuringen, maar ze waren nodig om me te brengen waar ik toen kwam. Soms is het door de Geest nodig om broeders op hun plaats te zetten, om zo anderen vrij te zetten. Ik heb geen romantisch beeld van de kerk meer. Het is oorlog ! Niet tegen de broeders, maar wel tegen de geesten die door hen werken. Het is de oorlog tegen het vlees, en die begint en begon tegen mijn eigen vlees. Hierin moet een goede vibratie en wisselwerking zitten, anders komt de geest van hypocricy om het hoekje kijken. Ik moest blijven onderscheiden, en mijn balanzen blijven

Alleen de bliksem van Gods Geest kan ons ego breken, onze dapperheid en onverschrokkenheid die zich zo vaak in overmoed vertaalt. Ik begon die dingen als geesten aan te spreken, en ze stuk voor stuk, één voor één uit mijn leven te drijven, totdat ik merkte dat ook exorcisme en heiliging alleen door de Geest van God kan geschieden. Het komt aan op terugtrekken, je wapens neerleggen, en jezelf ontledigen.

Het komt aan op stil worden voor God, en Hem niet meer voor de voeten lopen. En die impulsen kunnen alleen verbroken worden door vrees, door een flinke klap van het kruis. Prijst God voor zulke klappen ! Het is een geweldige ervaring om zo van mensenvlees en hun overleggingen losgeslagen te worden, om zo de Stem van God te verstaan. Dat had ik er wel voor over, en dat had ik Hem ook gezegd : 'Doe het, heilig mij, ook al moet ik daarvoor door een hel heengaan. Ik wil u geen pijn meer doen. Brand mijn oude mens eraf.' En die hel is letterlijk gekomen. Als kokend zoutzuur werd het op een nacht in mijn hoofd gegoten, terwijl ik gegil hoorde, en er was een helse stank. Op zo'n manier komt de vrees wel. Ik bibberde als een hondje en heb maanden last gehad van verschrikkelijke angst. Het zweet stond me vaak op mijn voorhoofd, en ik durfde niks meer. In die tijd heb ik zulke zware ontmoetingen met God gehad, dat ik dagelijks op gezette tijden, meestal 's avonds het Vuur van de Heilige Geest over me heen kreeg, alsof God me bij mijn middel beetpakte. Zo kwam ik langzaam maar zeker over de angst en depressie heen. Later begon dat vuur me te onderwijzen, signalen te geven. Het steeg op of daalde weer op verschillende plekken van mijn lichaam, en het leek te reageren op mijn vragen. Zo ben ik stapje voor stapje de stem van de Heere gaan verstaan, door het vuur wat mij leidde. Dat ging niet van de een op de andere dag. God zei me dat Hij me nooit meer voor honderd procent zou genezen, maar voor negenennegentig procent. De Vreze des Heeren en het litteken dat Hij had geslagen is er tot op de dag van vandaag. En het leidt mij, beschermt mij, en bewaakt mij. Ik zou me nooit meer veilig kunnen voelen zonder dat litteken. Het is de gevoeligheid voor Gods Geest. Als Hij buigt, buig ik, en als Hij opstaat, sta ik op. Het heeft ons tezamen gebonden. En geloof me : daar valt niet tegen te strijden. Ik heb er zelf om gevraagd, en het is eeuwig. Gebondenheid in de Heilige Geest heeft er ook mee te maken dat je God trouw beloofd voor de eeuwigheid, en dat je Hem de toestemming geeft je te binden op wat voor manier dan ook. Heeft u moed dit met uw hart, uw volle hart, te bidden ? Zonder die gebondenheid zult u door demonen gebonden blijven. Zij die door de Geest zijn gedoopt zijn alleen maar deels bevrijd van demonen. De gebondenheid in de Geest is het echte werk, zoals Paulus en Jezus dit predikten. De Pinksterbeweging is een belangrijk fundament geweest, maar we moeten verder.

Dit is wat heden ten dage aan het gebeuren is. Na de derde golf in de eind-tachtiger/ begin negentiger jaren zijn er nu eindelijk tekenen aan het komen van een vierde golf, de apostolische golf van zelf-verloochening en diepte-heiliging. Wij spraken hier al over in het profetische info-blad de Vloedgolf. Hierin zeiden wij ook dat velen van de derde golf hier geen deel aan zouden hebben.

Ik heb vreemde dingen moeten doen nadat ik die intense ervaring met de Heilige Geest had, als uiterlijk teken hiervan de dwaasheid Gods. Dit alles om los te komen van demonen van eerzucht, dweperij, hoogmoed, macht, traditionalisme, familiariteiten, wetticisme, farizeeisme, slaafsheid, groeps-hysterie, mind-control, rationalisme, etcetera. Sommigen begrepen mij hierin niet, omdat ik nu een profetisch, vrij leven leefde. Ik was geen letterknecht meer, maar tegendraads, rebels en anarchistisch, ook op theologisch vlak. Ik boog niet meer voor de goden van de kerk. Ik droeg de opstand van de Heilige Geest in mijn hart, en ik droeg Zijn harnas, na het afschudden van het harnas van de wereld en het harnas van de kerk. Ik was nu een hermitatische gladiator geworden in de Geest, en legde mijn vlees dat zich nog wilde laten gelden af. Ik ging steeds minder theologische discussies aan, maar bracht het profetische woord, en zocht hen op die zich ook door de Geest wilden laten leiden, en niet door menselijk verstand. Territoriale oorlogsvoering werd een feit, want waarom zouden we in de criminaliteit belanden ? God wil ons creatief maken, en uit de maalmolens halen van vleselijke theologische discussie-voering die toch nergens toe leidt. Demonen vermaken zich daar vaak mee, omdat ze zulke tenten en kermissen zelf hebben opgezet. Wat winnen we ermee ? We moeten veel strategischer leren denken. Onze broeders zijn het probleem niet. Het zijn de geesten achter hen, en achter onszelf, die weer bestuurd worden door de grootmachten. Zo moeten we dus gaan leren puzzelen, in plaats van te vechten tegen de bierkaai. We verspillen onze energie zo snel. En satan lacht zich slap. Wij als christenen zijn door hem in de arena gezet, de kerk, en daar moeten we van loskomen om de kerk in ons binnenste te ontdekken. Daar draait alles om.

De kerk is vaak niets anders dan een staats-circus waar allerlei krachten de lakens uitdelen waar we geen weet van hebben. We worden ergens neergezet, en daar gaan we. Terwijl de hele romeinse en griekse afgrond met al hun demonen en goden vermakelijk naar ons kijken. Wist u dat demonen stoken ? Ze fluisteren u iets in, en uw broeder iets anders, en dan begint het gevecht. Het bloed wordt zo geofferd aan die demonen die het fundament vormen van

de staatskerk en zijn uitwassen, en zo bent u niets anders dan een priester in de tempel van een oorlogsgod. Liturgische organisatie is niet van God. Gods Geest breekt door zulke systemen heen.

Zij die de kerkgeschiedenis kennen beseffen maar wat goed hoe de hedendaagse kerk gestoeld is op de Griek-Romeinse fundamenten, en hoezeer we nog gewoon met een barbaarse arena hebben te maken van een Grieks-Romeinse Kerk. Wij zijn geestelijk gezien allemaal behept met geestelijke demonische gladiator-implantaten overgoten met theologische smurrie, godsdienstig gewauwel, en met z'n allen trekken we allerlei afgodisch gevogelte aan die naar die geflipte strijd komen kijken. Wij zijn niets anders dan letterslaven als wij niet zuiver streven naar de gebondenheid in de Geest. Laten we Gladiators worden van Jezus Christus in strijd tegen de demonen en duivelen van de afgrond in de geestelijke wereld, en niet onze zwaarden op onze broeders en zusters richten. Als er dan gediscussieerd wordt is dat om de Geest door te geven, door de Geest gedreven. Maar laten we de Vreze des Heeren voor deze poorten neerzetten. Laten we ons uitstrekken naar de vierde golf die God wil geven in aansluiting op de derde golf. God heeft vandaag apostelen nodig, en niet degenen die zich zelf hebben aangesteld, of zich door mensenvlees hebben laten aanstellen. Zoals T.B. Joshua zegt : zij die voortijdig naar allerlei titels grijpen, zonder dat de Heere hen daartoe roept lopen daaraanverbonden ook met vloeken op hun hoofden. T.B. Joshua zegt dat we ons moeten uitstrekken naar persoonlijke onfeilbaarheid, door bekering, door de doop in de Heilige Geest (die onfeilbaarheid noemen wij de Gebondenheid door de Heilige Geest als ervaring na de doop in de Geest). Onfeilbaarheid is niet dat je alwetend bent, maar dat je in alles door de Geest gebonden bent. Wel is het zo dat er Ik zie Jezus hoog hangen aan het kruis, met gebogen hoofd, en ik zie Zijn doornenkroon. Zijn kinderen geloven meer in de zonde dan in de overwinning. Zoals de Geest Christus Onfeilbaarheid schonk, zo wil de Geest ook ons Onfeilbaarheid schenken. Zonder deze Onfeilbaarheid kunnen we maar beperkt met God omgaan. God wil ons helemaal. Christus lijdt, omdat wij meer in het vlees geloven dan in Zijn Geest. Wij kunnen nooit onfeilbaar zijn, maar het is Zijn Geest in en door ons. Zoals ons profeteren in het begin ten dele is, zo zal Zijn Onfeilbaarheid in ons in het begin ook ten dele zijn, maar dat moet ons er niet van weerhouden het Onfeilbare Pad des Heeren op te gaan. Dit is wat de Heere voor ons heeft weggelegd, niet om ons hele leven arme stumpers te zijn die neerbuigen onder de macht van de zonde. God wil ons een overwinningsleven schenken, maar dan wel door het kruis heen. Buiten het kruis om heeft dit allemaal geen betekenis. De Gebondenheid in de Geest zal u niet miraculeus van uw problemen afhelpen. Neen. Het zal u nog dieper in de woestijn trekken, daar waar Christus in het Verborgene lijdt. Het zal u de wildernis insleuren, u afzonderen, om u te vullen met de gaven van de onfeilbaarheid, om u te onderwijzen, en u een goed fundament te geven in de onpeilbare dieptes. Houd uzelf dus niet voor de gek. Lees de eerste brief van Johannes over de onfeilbaarheid.

Onze onfeilbaarheid kan nooit volkomen zijn als we nog aan het begin van ons pad staan, maar het is wel een heerlijke belofte, een heerlijk uitzicht : Nooit meer te hoeven zondigen, nooit meer te kunnen zondigen, want niet ik leef, maar Christus leeft in mij. Dat mogen we in geloof gaan beoefenen, stap voor stap (zie Galaten), om zo stap voor stap los te komen van de machts-arena van de Grieks-Romeinse Kerk. Wij zijn allemaal martelaren die geestelijk en lichamelijk bij wijze van spreke voor de leeuwen zijn geworpen, maar de Heere heeft ons niet in de steek gelaten. Er is een leven na pinksteren. Daarom tot pinksteren : een dankwoord en een kritische voetnoot.

T.B. Joshua

Over T.B. Joshua zijn de meningen verdeeld en gaat de streep dwars door de Evangelische Beweging heen, dwars door de Pinkster-Beweging en ook dwars door de hele Toronto- en Charismatische Beweging. Enkele voormannen van de Toronto-blessing hebben duidelijk hun waarschuwingen laten horen, en dat vind ik toch wel hoogstens verdacht. T.B. Joshua hamert op het afleggen van zonde, hamert op bekering, het uitdrijven van demonen, profetie, en het streven naar totale inname door de Heilige Geest en Zijn Vuur. De Toronto-blessing is vreemd vuur dat iedereen in schijnt te nemen zonder al deze dingen. Het is de valse gebondenheid in de geest, de koorden van de Grieks-Romeinse Kerk, en logisch dat iemand die door Toronto is bezeten geraakt afgeeft op Joshua, alhoewel er ook velen van de Toronto-blessing hem toejuichen. Velen weten dat er leven is na Toronto. Inmiddels lijkt het op een soort machtsspelletje. Dat bij Joshua velen niet worden genezen prijs ik alleen maar aan. Het is levensgevaarlijk voor een profeet om zomaar bij iedereen de doorn in het vlees weg te halen. De Heilige Geest schijnt in zijn diensten ook aan arrestaties te doen, het binden van hen die bijvoorbeeld aan hekserij doen, en die kunnen zich dan tijdelijk niet bewegen. Dat moet ik nog zien bij de Toronto-blessing, want het is daar zoete lieve gerritje die de dienst uitmaakt. Zelden heb ik lauwere drap gezien dan de Toronto-blessing. Het is daar echt oma die naar beneden komt om haar kleinkinderen te verwennen. Maar God kent geen kleinkinderen, alleen kinderen

die Hem persoonlijk hebben aangenomen en Hem op de voet volgen in de vreze des Heeren. T.B. Joshua hamert met ernst op het afleggen van de zonde, en op het openbaar maken van de zonde door het Vuur van God. Hij hamert ook met ernst op de consequenties van het vele zondigen. Er zijn voor dienstknechten van God een aantal dingen waarop ze kunnen hameren waardoor de toorn van God op hen minder wordt : het hameren op het

profeteren, met ernst, het met ernst hameren op het exorcisme, het met ernst hameren op territoriale oorlogsvoering, het met ernst hameren op het toetsen, het afzonderen, en het dragen van het kruis. Op deze schijf zul je boodschappen moeten gaan onderscheiden, maar God ziet allereerst het hart aan. Als ik een preek lees of hoor, dan let ik allereerst niet op de woorden, maar op de geesten die ik aan de gang zie, en prik ik door tot het hart van de prediker. Ik beoordeel niemand op zijn woorden, maar op dat wat uit zijn hart voortkomt. Dit is iets wat ik heb moeten leren, en daarin is het oordeel altijd aan God.

God zei zelf al dat de grootste openbaringen nog moesten komen, en er zouden grotere dingen moeten gebeuren. De Geest zal ons leiden naar de volle waarheid.

Laten we daarom blij zijn wanneer de Heere hen vrijzet uit de letterslavernij, door een Ontmoeting met Gods Geest, zoals dat in de diensten van T.B. Joshua gebeurt. Logisch dat Toronto, de Grieks-Romeinse Slavenmachine, dan soms tegenstribbelt ! Ze wil haar slaven niet kwijt ! Laten we ook naar de verhalen luisteren van de mensen die diep gezegend zijn door de bediening van T.B. Joshua, en niet de vis met de graten weggooien. Laten we blij zijn met de eerste tekenen van een vierde golf. Het is de Ontwaking voor gladiators van de Grieks-Romeinse Kerk. De vierde golf zal een nieuwe exodus zijn. Zoveel slaven vrezen de door gewiekste machthebbers opgezette bijbel in plaats van de Heere Zelf. Vaak zijn ze verkeerd ingelicht en moeten we geduld hebben, hen liefdevol onderwijzen, keer op keer. De demonen van de kerkgeschiedenis moeten openbaar gemaakt worden, en openlijk aan de kaak gesteld worden. Ze moeten door ons gevonnist worden.

Doordat wij in de onfeilbaarheid van mensenvlees gingen geloven in het samenstellen van het Woord van God, en het behandelen van Gods Geest, gaven we mensenvlees onpeilbaar veel macht, en die werd vroeger ook door het zwaard opgeeist, en ketters kregen de doodstraf. Zo werd de Onfeilbaarheid van de Heere op de achtergrond geschoven, en werd de Geestes-onfeilbaarheid in onszelf ook onbereikbaar. Gevolg : gebondenheid op gebondenheid, als de put der geslachten. Generatie na generatie werd erdoor geketend, en gingen er verstandelijk aan ten onder vanwege de zwaartes, met als gevolg : mind-control, totale psychische en emotionele controle door het kerkelijk machtssysteem. Omdat Christus sprak dat Hij Zelf niks kon doen, maar de Geest alles door hem deed, was het ook de Geest die gekruisigd werd en leed, en die Geest werd vele malen gekruisigd door de eeuwen heen. De huidige situatie is het resultaat van vele geestelijke oorlogen waarin de Geest gekruisigd werd, en zelfs tot slaaf en gladiator werd geslagen.

Het is de Geest in ons die lijdt, en de Geest in ons die slaaf is en gladiator is. Dat is het lijden van Christus. Christus worstelde met de dood, maar het was de Geest in Hem. Ook Jozef beeldde dit uit als slaaf van Egypte. Dit is een droevige realiteit, maar slechts een halve waarheid. Want door de slavernij kwam er ook bevrijding. Daarom hebben wij een God met gemengde gevoelens. Niet alleen was Hij de slaaf van het kruis, en een gladiator, maar ook was Hij een overwinnaar. Maar de dieptes van deze waarheden worden veelal achtergehouden. God lijdt vaak in stilte en eenzaamheid. We hebben een soort romantisch ideaalbeeld van God gecreeerd wat helemaal niet waar is en op leugen berust, een leugen van de Grieks-Romeinse Kerk. De slavernij en het gladiatorschap van God moest verborgen gehouden worden, zodat ook de mens een prooi zou worden van die machine. De mens leed zo in eenzaamheid, niet wetende dat het Gods lijden was. Een mens kan vanuit zichzelf helemaal niks, ook niet lijden. De mens is maar een leeg vat.

De Heere nam door Zijn Geest al het lijden op zich, dus ook de slavernij en het gladiatorschap. En door dit lijden in ons te aanvaarden worden wij erook door vrijgezet. Dat is de Goede Boodschap. Maar we moeten leren dat Christus zonder Zijn Geest helemaal niets kon. En zo ook wij niet. Wij hebben de creatie van de kerk, de Bijbel, onfeilbaar gemaakt, en dat is ons fataal geworden. De kerk was één met de staat, en de staat heeft een deel van die onfeilbaarheid meegenomen, en heerst over ons in alle wreedheid en genadeloosheid. Het is onze eigen schuld geweest, want wij hebben die onfeilbaarheid die van Christus was uit handen gegeven. Wij hebben het papier angstaanjagend veel macht gegeven, en daar plukken we nu de vruchten van. Laten we smeken of God Zijn onfeilbaarheid weer wil uitstorten.

Laten we het kruis van gladiatorschap en slavernij dapper dragen, en ook elkanders kruis dragen, om zo de Heere te troosten, en later ook met Hem te zullen opstaan. Christus lijdt nu in de hemelse gewesten, maar zal bij de tweede opstanding wederkomen. Laten we naar dat moment uitzien, en weten dat dat door het kruis zal gebeuren, door Zijn Geest. We hebben gezien dat de doop in de Geest niet genoeg is, maar

dat we ook gebonden in de Geest dienen te worden, om zo heilige slaven van Christus te zijn. Dan zal God ons vrienden noemen. Heilige slavernij en heilig gladiatorschap is de enige manier waarop we vrij kunnen komen van de wereldse en kerkelijke vorm daarvan. Het gaat om de slavernij en het gladiatorschap door de Geest. Zo zullen we dan de Geest aan het kruis zien, en de Geest zien opstaan, en zullen wij de Geest volgen, door Christus die Zijn Bloed gaf. Christus is niks zonder Zijn Geest. Christus is maar een leeg vat. Dat is de Pinkster-Boodschap, en die komt juist tot volheid in de doorzichtigheid van alle dingen. Wij zien niet meer Christus alleen, maar wij zien Zijn Geest door Hem, waardoor wij ook zoals Hem kunnen worden door de Geest. Dat is het blijde Evangelie.

De Geest echter is niks zonder Christus, want de Geest werkt door lege vaten. Maar hoe werkt nu precies de Geest van Christus ? Het antwoord kunnen wij vinden in het Bloed van Christus. Het Woord van God laat zien dat de Geest Christus alleen maar kon opwekken door het Bloed van Christus. Het Bloed van Christus wordt beschreven als het hemels geld wat ons heeft vrijgekocht uit de slavernij. De Geest blijkt slechts een vat te zijn van het Bloed van Christus. Zonder het Bloed van Christus zou het Geesteswerk allemaal geen waarde hebben gehad, zou Christus nooit zijn gestorven en nooit zijn opgestaan. Zonder het Bloed van Christus zou er geen evangelie zijn. De Kracht van de Geest van Christus is dus het Bloed van Christus, het hemels betaalmiddel. Het Bloed van Christus wordt door Gods Woord beschreven als een persoon die kan spreken (Hebr. 12:22-25). Het Bloed van Christus loopt als een rode draad door het heilswerk. Het is het begin en het einde, en alle tussenschakels als een lange ketting. Zo leidt het Bloed van Christus ons in de gebondenheid aan het Kruis door de stappen van het heilsplan heen. Toch wordt er weinig over het bloed van

Mars, de Oorlogsgod

Aan welke oorlogsgod verbinden wij ons wanneer wij strijden door het vlees ? Mars was de oorlogsgod van de Romeinen, en daar de kerk veel dingen van het Romeinse systeem overnam, en veelal Romeins was, hechtte zij zich als een hoer. De elementen die wij tegenkomen in het zogenaamde kerkelijk jaar vormen veelal het hoerenloon van de kerk. De kerk hoereerde met Mars en werd zijn slaaf en gladiator. Ook de rode planeet in ons zonnestelsel met zijn prachtige vulkanen en kraters werd Mars genoemd, naar de beruchte oorlogsgod, terwijl het een van de lichten was die God aan ons gaf om te wijzen op het bloed van Christus. De kerk werd geknecht door Mars, en rouleerde door het bloed van Mars als het valse bloed van Christus. Dit bloed was het gladiatorloon voor hen die in het vlees streden. Het bloed van Mars is het verzoenmiddel en betaalmiddel van de hel. Het bloed van Mars is de leugen die leidt tot de dood. Elke verkeerde toepassing van het bloed van Christus is te herleiden tot dit valse bloed van Mars. Daarom is het voor ons van belang om het Bloed van Christus te kennen, en niet alleen dat : er ook gemeenschap mee te hebben. Zoals we zagen is het Bloed van Christus een persoon.

Veelal is de kerk door deze oude onderhandelingen nog een priester van de oorlogsgod Mars. Daarom is het zo belangrijk de kerkgeschiedenis te kennen. Mars geniet van de oorlogen tussen de broeders, en fluistert de één dit in en de ander dat. Mars geniet van de bittere preken, de haarkloverijen en muggezifterijen, want het is zijn altaar waarop het bloed wordt geofferd. Mars heeft zijn gladiators goed gebonden door de eeuwen van de kerkgeschiedenis heen. Het bloed van Mars is het surrogaat van het Bloed van Christus, en daarom moeten we alert zijn. Het bloed van Mars brengt ons in de dronkenschap van het vlees. Het bloed van Mars brengt ons de oorlogen van overmoed, en heist ons in wapenrustingen ver boven ons voegen. Het bloed van Mars maakt ons tot generaals terwijl we maar eenvoudige soldaten zijn. Wij moeten het bloed van Christus weer leren onderscheiden. Alleen het Bloed van Christus kan de banden van Mars verbreken. Daarom moeten wij een intieme liefdesrelatie met het Bloed van Christus aangaan, anders zal de hoer ons grijpen. Een relatie opbouwen met het Bloed van Christus kost tijd, en kost je alles.

Hoe kunnen wij loskomen van onze gebondenheid aan het altaar van Mars, waarop we telkens weer worden geofferd en telkens weer anderen offeren ? Allereerst moeten we leren te strijden door het Bloed van Christus in het territoriale, en niet door de krachten van het vlees, de aarde en de hel. Wij zijn geroepen om te strijden in de hogere gewesten, in de hemelse gewesten, om zo geen muggezifters te worden. Wij moeten strijden vanuit onze relatie met het Bloed van Christus, vanuit de gemeenschap met het Bloed van Christus. Het Bloed van Christus schakelt de werkingen van het vlees uit, en de werkingen van Mars, en bewerkt de vleeswording van Christus in onze harten. De Heere gaf ons de rode planeet als een beeld van de wonden en littekenen van Christus, en als een beeld van Zijn bloed. Het bloed zal die vulkanen en kraters ook in ons hart brengen, en zal ons leiden tot de ark van het bloed van het verbond, als het altaar van het Bloed van Christus. De ark is een hemels altaar. Hier kunnen wij loskomen van onze harnassen en priestergewaden die wij droegen om Mars te behagen. Zo kunnen we dan de wapenrusting van het Bloed van Christus ontvangen.

Openbaring 6 : 4 – En een tweede, een

rossig paard, kwam, en hem, die erop zat, werd gegeven de vrede van de aarde weg te nemen, en dat zij elkander zouden slachten, en hem werd een groot zwaard gegeven.

Terwijl het vierde zegel Hades bespreekt, de god van de dood, bespreekt het tweede zegel Mars, de Romeinse oorlogsgod, zittende op een rossig paard, zijn bloed. Hiermee sticht hij oorlog en verderf. Het tweede zegel is de oorlog van het vlees, de Grieks-Romeinse arena, en het eerste zegel waarin we het witte paard tegenkomen is het teken van misleiding, inname. De vier ruiters uit Openbaring werken met elkaar samen. Ze vormen een perfect surrogaat van de werkingen van het Bloed van Christus, en hebben zich in de kerk opgesteld. Het witte paard tracht de witwassing door het bloed van Christus na te bootsen. Verderop in Openbaring lezen we over hen die hun gewaden wit hebben gewassen in het bloed van Christus, en aan het begin van Openbaring zien we dat de witte klederen een teken van overwinning zijn. Ook worden de witte gewaden aan de martelaren uitgereikt om hen te laten rusten. Het witte is een uiting van het Bloed van Christus, als een beeld van het brood, de vleeswording van Christus. Door van Zijn Bloed te drinken en Zijn Vlees te eten hebben wij gemeenschap met de Heere, en eeuwig leven, zoals het Woord van God dat zegt. Mars bootste dit na, en door zijn vlees, het valse manna, hoereerde men met Venus, de liefdesgodin van de Romeinen. Venus was nauw verbonden aan Diana, godin van de jacht en de vruchtbaarheid. De witte (roze) planeet die God in ons zonnestelsel bracht om de vleeswording van Christus uit te beelden werd naar Venus, de Romeinse liefdesgodin vernoemd. Het Vlees van Christus is de Gave van het Bloed van Christus om de werkingen van Venus uit te schakelen, om zo tot het verborgen manna in de ark te komen, waarvan de witte planeet het beeld is. Zo mogen wij ook weer deelhebben aan de vulkanen, de zachtheid en de troost daarvan in ons hart. Diana, de Romeinse godin van de jacht rijdt op Venus, het witte paard, om door pijl en boog de harten van de heiligen en de reinen te doorboren om hen tot hoererij met Mars te knechten. Alleen door de omgang met het Vlees van Christus kunnen wij aan haar ontkomen.

Johannes 6 : 53 – Jezus dan zeide tot hen : Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij gij het Vlees van de Zoon des mensen eet en zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in uzelf.

Wij dienen de werkingen en krachten van het Vlees van Christus aan te hangen om zo de werkingen van het vlees te kunnen ontwijken en doden. Vlees en bloed zijn de poortwachters tot eenwording, en daarom hebben wij het Vlees en Bloed van Christus nodig om niet tot hoererij te vervallen. Zij die overwinnen zullen de witte steen ontvangen, zoals Openbaring zegt. Dit is de witte planeet, die ook wel de morgenster wordt genoemd. Als wij Christus volgen, dan zal Zijn Vlees tot ons komen, en Zijn Bloed, en zullen we daarvan ook moeten uitdelen zoals Hij deed. Maar laten we wel heilig met deze dingen omgaan.

Uitgave : De Vloedgolf
(ingekort)